

Han har det bra!

...en kortnovell av Johan Ridderstolpe - © 2016

Jag känner en som ordnat det rätt så bra för sig.

Många skulle gärna vilja ha det lika bra som han. Trots att han är rätt ung och inte ens har en rik far eller mor har han en härlig tillvaro. Faktum är att han inte ens har några föräldrar som stöttar honom över huvud taget utan har lyckats ordna allt omkring sig på egen hand.

Redan som ung lyckades han som inte ens har en adekvat utbildning ordna boende och se till att få sin försörjning garanterad. Nu, ett antal år senare, fortfarande rätt ung, kommer han förbi oss på arbetet för att fördriva tiden. Hans chaufför brukar följa honom tätt och hemma har han både egen kock och en som sköter om huset han bor i. Vi diskuterade nyligen på jobbet vem som ordnar inköpen av mat, men vi kunde inte komma fram till om det var chauffören, kocken eller fastighetsskötaren.

Han har det så bra ställt att han inte heller behöver oroa sig för kommande ålderdom eller utebliven pension. Vi undrade senast vi pratade om honom om han inte blir uttråkad av att inte ha något arbete som de flesta andra. Men när han kom förbi senast, förstod vi att han har fullt upp ändå i sin väldigt annorlunda tillvaro.

Han var arg och gnällig och när vi frågade chauffören vad som hade hänt fick vi reda på att han hade blivit arg på kocken som serverat honom mat han inte vill ha. Det brukar sällan hända men nu hade det ändå hänt och han hade vägrat äta det som serverats honom. Han var fortfarande

sur eftersom han fått börja dagen utan en bra frukost. Nu satt han där bakom huset vi jobbar i och surade på altanen.

Plötsligt reste han sig och halvsprang tillbaka till bilen. Han tittade sig förvånat omkring och vi förstod att han sökte hitta sin chaufför. Han brukar i normala fall ha stenkoll på sin omgivning men nu hade han uppenbarligen varit i andra tankar. Han tittade sig runt omkring men kunde inte se till sin chaufför som faktiskt bara hade gått på toaletten.

När han inte kunde hitta chauffören vände han tillbaka och lommade förbi oss på kontoret men sänkt huvud. Alla tittade förvånat på varandra för han brukade alltid vara glad och munter, så här hade vi inte sett honom förut. Vi tyckte alla att han vanligtvis ägde en förvånande förmåga att slå dank och bara njuta av tillvaron.

Tänk själv, att inte behöva köpa och laga mat, slippa gå till ett tungt och många gånger tråkigt jobb, inte behöva oro sig för sitt ekonomiska tillstånd, bara göra roliga saker och dessutom ha folk omkring sig som sköter nästan alla sina sysslor.

Sist vi pratade om honom på fiket på jobbet var den många som tyckte samma sak, det skulle vara bra att vara hund som han!